

Katedra sociálních věd

Filosofická fakulta, Univerzita Pardubice

POSUDEK VEDOUCÍHO PRÁCE NA BAKALÁŘSKOU PRÁCI

TÉMA: ANTROPOLOGIE AKTIVNÍHO STÁŘÍ V DOMOVĚ PRO SENIORY Z PERSPEKTIVY GENDERU

AUTOR: Martina ŘÍHOVÁ

VEDOUČÍ BP: PhDr. Adam Horálek, Ph.D.

OPONENT BP: PhDr. Zbyněk Andrš, Ph.D.

Předkládaná práce Martiny Říhové se zabývá velmi aktuálním tématem stárnutí a stáří a jeho specifickou a částečně zpolitizovanou koncepcí „aktivního stáří“. Přestože na práci oceňuji provedení výzkum i průběžnou práci autorky, jsem výsledkem mírně zklamán kvůli přílišné odměřenosti a neschopnosti využít potenciál vyzkoumaných. Nejvíce je to patrné na interpretaci výsledků, které jsou shrnuty jen na třech stranách, a to navíc relativně povrchně.

Práce je kromě úvodní teoretické části, obsahující de facto jen definice základních pojmů bez hlubšího rozboru, rozdělena na dvě stěžejní části. V první se autorka zabývá otázkou, jak lze přistupovat ke stáří. Bohužel ale i tato část zklame svou popisností a antropologickou úzkoprsostí, kdy autorka pracuje se zažitými stereotypními kategoriemi, definicemi, škatulkováním a více se jednotlivými pojmy nezabývá. Na druhou stranu je ale na této kapitole třeba ocenit vymezení teoretického rámce samotného výzkumu a třetí kapitoly (druhé hlavní části) práce, tj. životy a osudy seniorů ve zvoleném domově pro seniory. Autorka využívá koncept totálních institucí od E. Goffmana, což životu v domově pro seniory velmi odpovídá. Navíc je to podobný závěr, ke kterému došla a v podobném rozsahu jej rozpracovala i autorka diplomové práce, která vznikala ve stejném období, ale nezávisle na sobě.

Druhou hlavní částí je samotný výzkum v domově pro seniory, který si autorka zvolila jako případovou studii. Zde oceňuji až deníkovou detailnost charakteristiky respondentů (žen i dvou mužů) jak z řad seniorů (zákazníků), tak i ošetřujícího personálu. Tato část je doplněna o opravdu bohaté množství terénního materiálu formou citací úryvků rozhovorů. I zde však naráží čtenář na omezený a nijak nerozvíjený přístup k aktivnímu stáří. Autorka se drží zavedeného stereotypu, že aktivní stáří odpovídá fyzicky aktivnímu stáří. Přestože v několika případech je patrná snaha se od tohoto konceptu odtrhnout, reálně se to autorce nepovedlo.

Přes zmíněné lupy obsahové stránky práce nevykazuje velké množství formálních nedostatků, i když i ty se najdou. Překvapí práce Šubrta nelogicky nezařazená abecedně do seznamu literatury, překlepy (genderový a generový, s. 16), nedostatečné citování (podle doc. Staňkové – s. 22, ale chybí zdroj), špatné formulace atp.

V interpretační části a závěru pak autorka jen rekapituluje, ale hlubší zamyšlení nad podstatou spokojenosti ve stáří a rolí a podobou aktivního stáří (nejen definovanou národním akčním plánem) chybí. Zde také poprvé zarazí dvě výzkumné otázky práce a čtenáře napadne, jak tyto dvě hlavní otázky spolu reálně souvisejí a jak je autorka v textu propojila.

Celkově práci hodnotím středně dobře, doporučuji ji k obhajobě a navrhuji známku **velmi dobře**.

A handwritten signature in blue ink, appearing to read 'Horálek', with a long horizontal stroke extending to the right.

V Pardubicích dne 19. 5. 2017

PhDr. Adam Horálek, Ph.D.